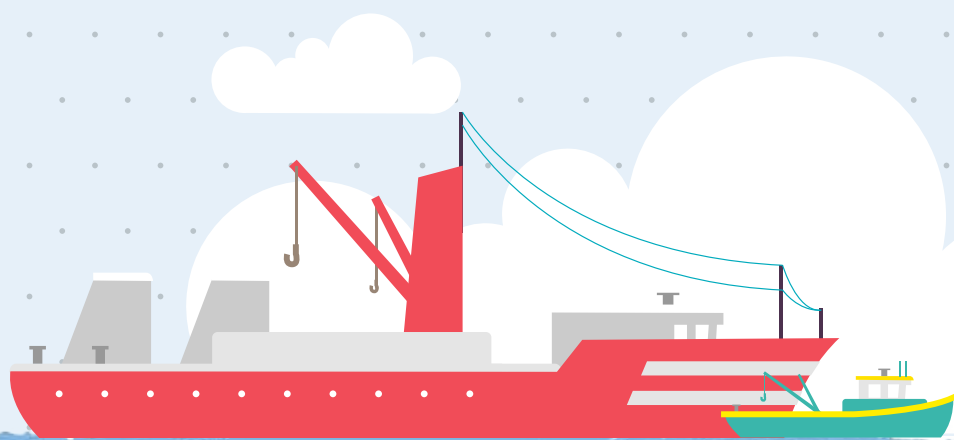

EN FAIR FISKERIAFTALE FOR DANMARK

SÅDAN KAN DANMARKS
FISKERI FORVALTES
I BEFOLKNINGENS
INTERESSE

NEW
ECONOMICS
FOUNDATION

Årtier af overfiskning i europæiske farvande har sat sine spor. Fire ud af ti fiskebestande er udenfor sikre biologiske grænser, og producerer færre fisk end hvis vi forvaltede dem bæredygtigt.¹ Hvis europæiske fiskebestande fik lov at vokse, ville det give yderligere 2 millioner ton — nok til at brødføde 89 millioner borgere, støtte 20.000 flere jobs og generere overskud på 1 milliard euro.² Den danske stat er medskyldige i forsømmelsen af det potentiale ved at sætte fiskekvoter i alt 1,7 millioner ton over videnskabelige anbefalinger siden 2001.

Det er tid til at begynde at tage overfiskning alvorligt. Hos The New Economics Foundation beskriver vi ikke bare problemets

alvor, vi ønsker at hjælpe med at skabe reel og vedvarende forandring. Når fiskeriforvaltning gennemføres ordentligt, så kommer fiskebestanden sig, og fiskeriflåder får mere stabile økonomiske udsigter.

Denne briefing beskriver vores sidste tre års fiskeriforskning, for at vise hvorfor overfiskning er et så akut problem, hvad vi har gjort for at takle det, og hvad vi må gøre nu for at skabe en fair og bæredygtig fiskeriaftale for Danmark.

HVORFOR OVERFISKNING ER VIGTIGT

Det skaber ikke blot sundere økosystemer at genopbygge fiskeribestanden i europæiske farvande, det fører også til flere fisk, der reproducerer sig i stadig større antal og størrelse. Disse større bestande kunne producere en maksimal bæredygtig fangst (MSY) i Danmark med en stigning af landinger på 1 mio. ton og 620 mio. euro i værdi sammenlignet med 2014. Det ville give større overskud, højere lønninger og flere jobs.

Efter årtier med overfiskning afhænger vi af fisk fra andre steder for at blive mætte. Hvert år fra maj af er Danmark helt afhængig af fisk fra andre lande. Det viser risikoen ved at eksportere et uholdbart fiskepres to andre dele af kloden. Men det kan være anderledes. En genopbygning af fiskebestanden for at producere den maksimale bæredygtige fangst ville skubbe denne 'Fiskeafhængighedsdag' til senere på året.

I stedet har fremskridt været langsomme — lige nu er vejen mod at nå 2020-deadlinen for

EU's fælles fiskeripolitik afsporet. Fiskeriministerier, presset til at "vinde" kvoter for deres flåde, sætter ofte kvoterne over videnskabelige anbefalinger. Danmark, der i gennemsnit sætter kvoter 19% over videnskabeligt råd, rangerer som 7. i overfiskningsligaen.

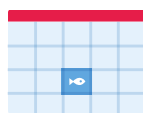
Bæredygtige fiskekvoter er ikke kun flygtige, måden hvorpå kvoter allokere er heller ikke fair. Allokering er en anden vigtig hjørnesten i god fiskeriforvaltning. Fiskekvoter og andre fiskerirettigheder i Danmark tildeles i øjeblikket til de største både.

Dette system fungerer ikke til fordel for små, lokale fiskerier og de lokalsamfund, der afhænger af dem. Det støtter heller ikke bæredygtige men mindre rentable fiskeriteknikker eller samfundet som sådan. Det er på tide, at vi får en mere fair fiskeriaftale.

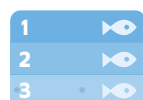
VORES ARBEJDE FOR EN MERE FAIR FISKERIAFTALE

**FISKERI I BEFOLKNINGENS INTERESSE OG
DEN BIO-ØKONOMISKE MODEL OVER
EUROPÆISKE FLÅDER (BEMEF)**

FISKEAFHÆNGIGHEDSDAG

AT LANDE SKYLDEN

HVEM FÅR LOV AT FISKE?

HVORDAN VILLE FISKERIER SE UD, HVIS DE VAR FORVALTET I BEFOLKNINGENS INTERESSE?

RESULTATER FRA
"THE BIO-ECONOMIC
MODEL OF EUROPEAN
FLEETS" (2015)

I samarbejde med fiskeriforskere i hele Europa har The New Economics Foundation udviklet "the Bio-Economic Model of European Fleets" (BEMEF). Denne model udregner den potentielle gevinst, som forskellige EU flåder og medlemslande kunne opnå, hvis de fiskede bestanden på det

Tabel 1: Baseline økonomiske resultater og MSY prognose for BEMEF flåder

	Baseline	MSY	Differens
Landinger (ton)	3.023.336	5.075.975	2.052.639
Indtjening (million EUR)	4.291	5.857	1.565
Bruttoværditilvækst (million EUR)	2.101	3.567	1.466
Nettooverskud (million EUR)	223	1.048	824
Jobs i fiskeriet	56.568	59.303	2.736
Løn (EUR/år)	23.961	32.235	8.273
Jobs i forarbejdning	33.742	51.369	17.626
CO2-udslip (ton)	4.725	4.771	46

Kilde: NEF, 2015 – Managing EU fisheries in the public interest

maksimalt bæredygtigt niveau, samtidig med at den illustrerer de forskellige trade-offs ved fiskeriforvaltning. Modellen er open source og stiller et helt datasæt over europæiske flåder til rådighed, så fiskeriforvaltere selv kan se indvirkningen af fiskeri ved den maksimale bæredygtige fangst (MSY) og af prioriteringen af visse dele af flåden over andre.

Hvordan disse fortjenester fordeles som profit, lønninger, jobs og gevinster til samfundet afhænger af flådens økonomiske ordninger og den omkringliggende politik. Regeringer kan gøre mere for at fremme en mere fair fordeling af fiskeriprofitten og forbedre flådens miljøpræstation. Denne model lader brugeren ændre kriterierne som staten bruger til at allokere kvoter, og se indvirkningen det har på bl.a. lønninger, jobs og CO₂-emissioner. Den tillader også brugeren at svække forudsætninger, for at se hvordan resultaterne ændrer sig ift. brændstofomkostninger, fiskepriser og teknologiske forandringer.

Disse beregninger afslører at sammelignet med 2012-2014, så ville en genopbygning af EU's

fiskebestand til MSY forsyne Danmark med ydeligere 1 million ton fisk landet hvert år, hvilket ville betyde yderligere 75 millioner euro i indtjening, som ville kunne understøtte 10.500 nye jobs.

Vores model viser, at vi kan servicere samfundet bedre ved at lade fiskebestanden vokse, og ved at holde øje med måden vi distribuerer kvoter og fiskerier. Ved at gøre al information og data tilgængelig på en brugervenlig måde, håber vi, at BEMEF vil hjælpe med at øge gennemsigtigheden, således at forvaltningen i højere grad arbejder for befolkningens interesse.

SPISER VI FOR MEGET FISK? RESULTATER FRA "THE FISH DEPEND- ENCE DAY REPORT SERIES" (2010-2017)

EU har været i stand til at vedholde høje niveauer af fiskekonsum ved at finde fisk fra andre dele af verden gennem fangster fra fjernfiskerflåden og import. Siden 2010 har The New Economics Foundation (NEF) estimeret graden af selvforsyning opnået af hhv. EU som helhed

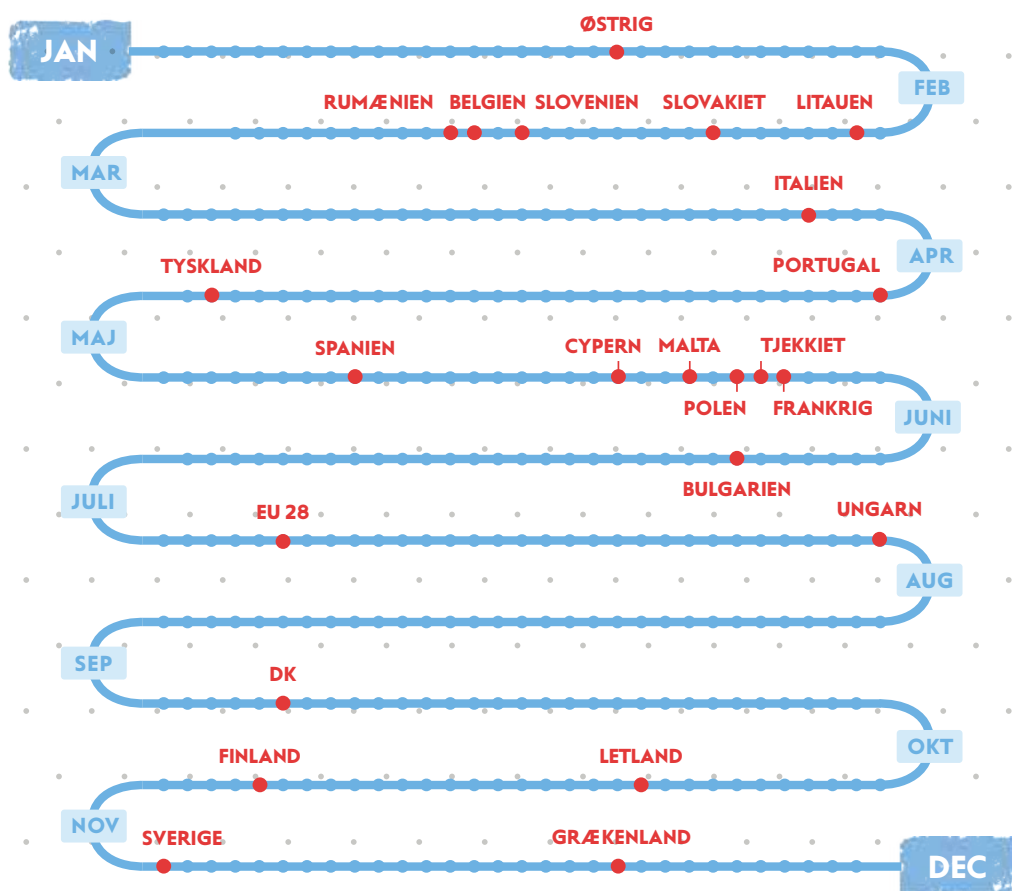
og hvert medlemsland for sig. Selvforsyning defineres som EU medlemslandes kapacitet til at møde efterspørgslen efter fisk fra deres egne farvande.

Vi har forsøgt at vise graden af selvforsyning med den såkaldte 'Fiskeafhængighedsdag'. Dagen baseres på et medlemslands eller en regions samlede årlige fiskekonsum, og markerer den dato, hvor et land eller en region begynder at afhænge af

fisk andetstedsfra, fordi dets egne indenrigsforsyninger er udtømte. I 2017 er fiskeafhængighedsdagen for EU som helhed den 6. juli, hvilket viser at næsten halvdelen af EU's fiskekonsum kommer fra ikke-EU farvande.

Hvis fiskebestande blev forvaltet ved den maksimale bæredygtige fangst, ville vi være i stand til at understøtte fiskekonsum for ydeligere 89 million

Figur 1: Fiskeafhængighedsdage for 2017

Kilde: NEF, 2017 – Fish dependence:
The reliance of the EU on fish from elsewhere

Tabel 2: Sammenligning af 'Fiskeafhængighedsdage' for udvalgte EU-lande med og uden overfiskeri

	2014 Med overfiskning	2014 Uden overfiskning	Differens (dage)
EU-28	6. jul	13. okt	86
Danmark	>år	>år	201
Finland	27. okt	>år	220
Frankrig	27. maj	6. aug	71
Tyskland	29. apr	4. aug	97
Litauen	2. feb	4. mar	30
Holland	>år	>år	184
Polen	25. maj	27. jul	64
Portugal	1. apr	24. apr	23
Spanien	9. maj	21. jun	43
Sverige	1. nov	>år	356
Storbritannien	6. sep	>år	170

**Kilde: NEE, 2017 – Fish dependence:
The reliance of the EU on fish from elsewhere**

EU-borgere og det, der svarer til 43 millioner danske borgere — otte gange Danmarks befolkning. Det ville skubbe EU's fiskeafhængighedsdag 201 flere dage frem på året.

Det er lovende, at se at selvforsyningsniveauerne er forblevet stabile de seneste år og ikke i forværring, men europæere er stadig afhængige af andre lande for 50% af deres fiskekonsum. Selvom der ikke er nogen, der forventer at Europa bliver 100%

selvforsynende, så ville en mere bæredygtig fiskeriforvaltning forbedre situation dramatisk.

HVILKE LANDE ER MERE ANSVARLIGE FOR AT SÆTTE FISKEKVOTER OVER VIDENSKABELIG VEJLEDNING?

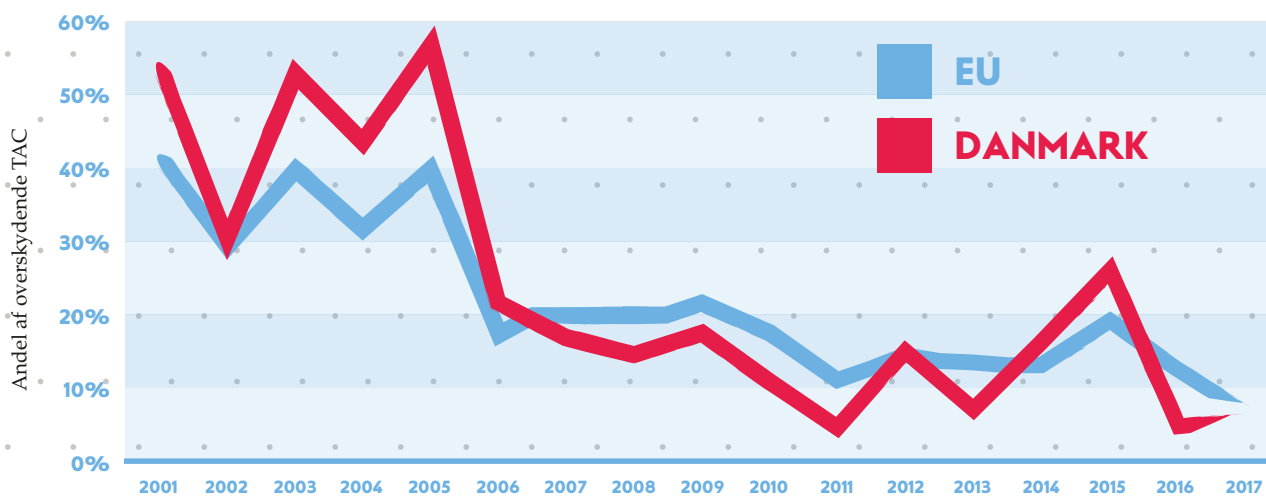
RESULTATER
FRA 'LANDING
THE BLAME'
RAPPORTERNE
(2015-2017)

Ministerier bliver ved med at sætte fiskekvoterne over den videnskabelige vejledning til trods for EU's fælles fiskeripolitiske målsætning om at stoppe overfiskning inden 2015 hvor muligt og senest 2020. NEF's historiske analyse af aftalte samlede tilladte fangstmængde ('total allowable catch' (TAC) eller blot kvoter) mellem 2001 og 2017 konkluderer, at i

gennemsnit var syv ud af ti TACs sat af medlemslande til over den foreslåede grænse. Selvom den procentdel den samlede tilladte fangstmængde var sat over den foreslåede grænse er faldet (fra 42% til 6%), så er proportionen af kvoter sat over grænsen forblevet stabil.

Fiskeri over videnskabelige grænser forsinket genetableringen af fiskebestande og derfor også erkendelsen af potentialet heri, navnlig flere jobs og øget fangst og profit. Vores Landing the Blame rapporter ser på den rolle hvert medlemsland har spillet i forsinkelsen. Vi analyserer resultatet af forhandlingerne og estimerer hvilke medlemslande ender med en højere del af bestande fisket

Figur 2: Historiske TACs over videnskabelig vejledning i europæiske farvande

Kilde: NEF, 2017 – *Landing the blame: Overfishing in the Northeast Atlantic 2017*

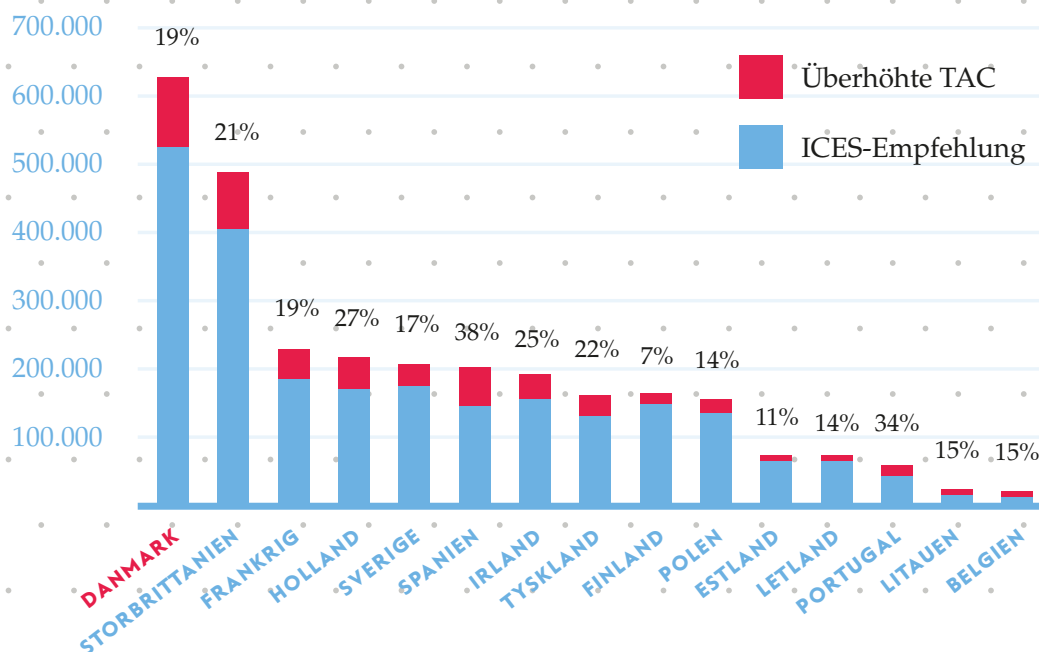
over videnskabelig vejledning. Når nu forhandlingerne ikke er offentlige, antager vi at disse medlemslande er hoveddrivkraften bag overfiskning, enten fordi de aktivt arbejder for at grænserne skal sættes over videnskabelige vejledninger, eller fordi de ikke gør noget for at stoppe det.

Mellem 2001 og 2017 har Spanien, Portugal og Holland toppet ligaen af medlemslande med den højeste procent af TACs over videnskabelig vejledning. Disse medlemslande har været med til TAC-beslutninger, der tillader fiskeri ved hhv. 38%, 34% og 27% over niveauerne, som forskere har fastsat som overensstemmende med en

bæredygtig forvaltning af fiskebestandene.

Der er ingen grund til at vente med at genopbygge fiskebestanden. Vores forskning viser, at jo hurtigere overgangen til maksimal bæredygtig fangst sker, jo større er den økonomiske vinding.³ Så jo tættere vi kommer på den europæiske deadline for en ende på overfiskning, jo mere risikerer vi kæmpe reduktioner i sidste øjeblik, hvilket vi ville undgå, hvis blot der blev handlet nu.

Figur 3: Medlemslandes TACs over videnskabelig vejledning

Kilde: NEF, 2017 – *Landing the blame database*

HVORDAN FORDELER LANDE FISKEKVOTER TIL DERES FLÅDER? RESULTATER FRA 'WHO GETS TO FISH?' RAPPORTEN

Fiskebestanden ejes af ingen, men eftertrages af mange. Hvordan bør adgangen til fiskebestanden så reguleres? I EU har medlemslandene svaret meget forskelligt på dette spørgsmål, og har indført meget forskellige ordninger. Vi er gået i dybden med 12 lande, og gennem vores analyse fundet ud af, at på trods af at ordningerne er så forskelligt designet, så forvalter ingen af landene deres fiskerier i borgernes og samfundets interesse. Vi beskriver hver af de forskellige ordninger, vurderer dem ifht. definerede målsætninger, og giver forslag til reformer.

Ordningen, der bruges til at fordele kvoter, kan have flere forskellige konsekvenser. Om det er de kystnære fiskesamfunds forsvinden, uenigheden om større og større trawlere eller frygten for privatiseringen af en fælles ressource, så handler mange af bekymringerne over moderne fiskeriforvaltning om hvordan ressourcen fordeles og ikke blot størrelsen.

Vi afgør hvorvidt en ordning fungerer ud fra 12 målsætninger. Målsætningerne danner ikke udgangspunkt for hvordan alle fiskerier skal indrettes, men en god ordning burde ved at imødekomme disse målsætninger muliggøre, at fiskerne kan trives, at befolkningen kan nyde gavn heraf og at beslutningsprocessen kan forbedres.

Danmark implementerede individuelle omsættelige kvoter (eller 'Individual Transferable Quotas' (ITQs)) for at forvalte adgang til sine pelagiske og demersale fiskerier i 00'erne. Ordningen var designet med en række værn for at beskytte de små fiskerier og vedholde offentlig ejendomsret. Hvorvidt disse værn har været en success, er der stadig ikke enighed om, men reformerne har tydeligvis opnået resultater ift. økonomiske præstationer med høje profiler og lønninger. Ud fra vores analyse er der brug for forbedringer på en række områder, f.eks. at nå beskæftigelsesmålsætninger, støtte til kystnære lokalsamfund og efterlevelse af Artikel 17 af EU's fælles fiskeripolitik (CFP). Herudover bliver forvaltningsomkostninger og ressourcerenten ikke

Tabel 3: Vurdering af Danmarks ordning

Kategori	Målsætninger	Beskrivelse	Vurdering
Godt for fiskere	Sikker	Fiskerirettigheder giver fiskere mulighed for en varig, langsigtet andel af fiskebestanden.	Høj
	Fleksibel	Fiskere har adgang til eller kan bytte sig til nye fiskerirettigheder.	Mellem-høj
	Tilgængelig	Nytilkomne fiskere gives fiskerirettigheder, når de går ind i branchen.	Mellem-høj
	Levedygtig	Driften er økonomisk bæredygtig, og medarbejderne gives ordentlige lønninger.	Blandet
	Ligelig og retfærdig	Fiskerirettigheder fordeles på en retfærdig måde, og særlige behov tilgodeses.	Mellem-lav
Godt for samfundet	Offentligt ejet	Fiskebestanden og fiskerirettigheder forbliver i offentligt eje.	Blandet
	Lever op til regeringers målsætninger	Regeringer bruger fiskerirettigheder til at imødekomme nationale politiske målsætninger og EU-målsætninger.	Mellem-høj
	Begrænset offentlig udgift	Udgifterne for at administrere ordningen dækkes af branchen.	Lav
	Inddrager ressourcerenten	Som en fælles ressource bliver noget af ressourcerenten inddraget.	Lav
God process	Gennemskuelig og ansvarlig	Beslutninger vedrørende fordelingen af fiskerirettigheder tages på en gennemskuelig og ansvarlig måde.	Høj
	Objektiv	Fordelingen af fiskerirettigheder følger en systematisk og retfærdig process.	Mellem-høj
	Passende statsligt og lokalt niveau	Staten bemyndiger lokale institutioner og inddrager interesseenter.	Mellem-lav

Kilde: NEF, 2017 – Who gets to fish? The allocation of fishing opportunities in EU Member States

tilbagebetalt.

For at rette op på situationen anbefaler vi, at Danmark:

- indarbejder sociale og miljømæssige kriterier til fulde i dets allokeringsmetoder, og bruger Fiskefonden til dette;
- implementerer en landingsafgift for at betale forvaltningsomkostningerne tilbage — med et mål om på et tidspunkt at tilbagebetale en del af ressourcerenten — og reducerer fritagelsen af afgifter for brændstoffer;
- implementerer det nye lukkede kvotesystem for kystnære fiskerier til fulde

HVAD SÅ NU?

Gennem årene, hvor vi har arbejdet med fiskerier, har vi genereret en række evidensbaserede argumenter for at skabe handling ift. restaurationen af fiskebestanden og en fair distribuering af fiskerirettigheder. Sagen fremgår indlysende, og der er sket fremskridt. Den videnskabelige vejledning

følges oftere, og visse bestande er i bedring, hvilket skaber større profit for de mange flåder.

Alligevel er vi stadig langt fra, hvor vi burde være. Færre fiskebestande er på deres optimale niveau, der skal sørge for deres maximale bæredygtige fangst og et sundt økosystem. Der er brug for handling for at accelerere vejen til bæredygtige og fair EU-flåder. Opskriften for EU og medlemslandene er tydelig:

1. LAD FISKEBESTANDEN VOKSE VED AT FØLGE VIDENSKABELIGE ANBEFALINGER

I andre lande såsom USA går lovgivningen meget længere, og forvalterne må ikke overskride videnskabeligt anbefalede grænser, med det resultat at overfiskning næsten er helt udryddet. Europa bør måle sig udfra samme standard.

2. BEVILG KVOTER SOM INCITAMENT TIL BEST PRACTICE, IKKE FOR AT BEVARE STATUS QUO.

Der er brug for mere opmærksomhed på ordningerne for kvotebevillinger, så fiskeriernes socioøkonomiske potentiale kan frigives. Det er nødvendigt i en tid, hvor kvoter ryger

væk fra kystsamfundene igennem markedet. Når man sætter profit før sociale og miljømæssige betragtninger, risikeres fiskesamfundenes fremtid. Der er akut brug for handling, og NEF vil være på forkant med forskning på området inkl. analyse af specifikke eksempler på fiskeriniveau, som vi har gjort med havbars og jomfruhummer.^{4,5}

3. REFORMÉR SUBSIDIER FOR AT NÅ MÅLSÆTNINGER.

Det vigtigste mål for europæisk fiskeri er genopbygningen af fiskebestanden. Der er potentiale for massivt investeringsafkast, hvis støtten rettes hen mod det mål. Støtte, der fremmer fiskepresset, vil på den anden side give negativt afkast. Med brændstofsubsidier, hvor offentlige midler bruges til at accelerere fiskepresset og opmuntre klimaforandringer og brugen af brændstof, taber alle. Det ville gavne hele Europa og alle medlemslandene at få skabt gode støtteordninger, og særligt de usikre kystnære lokalsamfund, for hvem det ville repræsentere en nødvendig livsline.

4. SÆT LOKALSAMFUNDENE SOM HJERTET AF FISKERIPOLITIKKEN

Fiskeri yder enormt vigtige sociale, økonomiske og kulturelle bidrag til lokalsamfundene, hvor det foregår. Når lokalsamfundene er stand til at styre deres fremtid, og støttes i deres indsatser, så er det til gavn for både økonomien og miljøet. NEF's arbejde for at støtte kystnære lokalsamfund i sammentænkningen af god miljømæssig forvaltning og økonomisk fremgang viser hvor vigtig fiskerier ofte er for en sund lokaløkonomi.

LÆS MERE OM NEF'S
FISKERIARBEJDE HER:
WWW.NEWECONOMICS.ORG

ENDNOTES

content/uploads/2017/02/Griffin-
Nephrops-latest.pdf

1. Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries. (2017). Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy (STECF-17-04). Luxembourg: Publications Office of the European Union. Tilgængelig her: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/55543/2017-04_STECF+17-04+-+Monitoring+the+CFP_JRC106498.pdf
2. Carpenter, G. & Esteban, A. (2015). Managing EU fisheries in the public interest. London: New Economics Foundation. Tilgængelig her: <http://neweconomics.org/2015/03/managing-eu-fisheries-in-the-public-interest/>
3. Guillen, J., Calvo Santos, A., Carpenter, G., Carvalho, N., Casey, J., Leonart, J., Maynou, F., Merino, G., Paulrud, A. (2016). Sustainability now or later? Estimating the benefits of pathways to maximum sustainable yield for EU Northeast Atlantic fisheries. Marine Policy 72: 40-47. Tilgængelig her: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X1630149X>
4. Williams, C., Carpenter, G. (2015). Sea bass and Article 17 of the reformed Common Fisheries Policy. NEF working paper. Tilgængelig her: https://www.researchgate.net/publication/284430910_NEF_working_paper_on_sea_bass_Dicentrarchus_labrax_and_article_17_of_the_reformed_Common_Fisheries_Policy_CFP
5. Williams, C., Carpenter, G. (2016). The Scottish Nephrops fishery: Applying social, economics, and environmental criteria. NEF working paper. Tilgængelig her: <http://neweconomics.org/wp->

WWW.NEWECONOMICS.ORG

info@neweconomics.org
+44 (0)20 7820 6300 @NEF
Registered charity number 1055254

SKREVET AF

Griffin Carpenter

NEW
ECONOMICS
FOUNDATION